

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ELSŐ SZEKCIÓ

HAOUARI kontra MAGYARORSZÁG

(29440/16. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2022. július 7. 2022

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői változtatások lehetségesek.

A Haouari kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció), a következő tagokból álló Tanácsban eljárva:

Alena Poláčková, *elnök*,

Paczolay Péter,

Davor Derenčinović

és Liv Tigerstedt, a *szekció helyettes jegyzőkönyv-vezetője* tekintettel a következőkre:

az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján a Bírósághoz Magyarország ellen benyújtott 29440/16. sz. kérelem, amelyet, 1972-ben született, Budapesten élő algériai állampolgár, Hassan Haouari (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be 2016. május 12-én, akit Cech A., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselt;

döntés arról, hogy az Egyezmény 5. cikkének 1. pontjára vonatkozó panaszról értesítik a magyar Kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z., az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja, és a kérelem többi részét elfogadhatatlannak nyilvánítják;

a felek észrevételei;

zárt ülésen 2022. június 14-én lefolytatott tanácskozást követően,

a fenti napon meghozza az alábbi ítéletet:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. A kérelem a kérelmező kitoloncolás céljából történő őrizetben tartásának jogi megalapozottságára vonatkozik. A kérelem az Egyezmény 5. cikkének 1. pontja szerinti kérdéseket vet fel.

2. A kérelmezőt a Mosonmagyaróvári Járásbíróság 2013. április 30-án embercsempészség büntette miatt négy év börtönbüntetésre, valamint nyolc év Magyarországról való kiutasításra ítélte, amelyet a Győri Ítéltábla 2013. szeptember 3-án jóváhagyott. Felülvizsgálati kérelmét, amelyben arra hivatkozott, hogy 2012-ben magyar állampolgárral kötött házassága akadályozza a kiutasítást, a *Kúria* 2015. szeptember 1-jén elutasította.

3. A kérelmezőt 2015. augusztus 26-án feltételes szabadlábra helyezték. Ugyanezen a napon tájékoztatták arról, hogy úgy ítélték meg, hogy nem tartozik a Szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: „Szmtv.”) hatálya alá, és kitoloncolására a Harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a „Harmtv.”) rendelkezései alapján kerül sor.

4. Ezt követően idegenrendészeti őrizetbe vették, amelyet 2015. október 15-én szüntettek meg, amikor a kérelmező menedékjog iránti kérelmet nyújtott be. Ezt követően menekültügyi őrizetbe vették.

5. A menedékjog iránti kérelem elutasítását követően – 2015. november 3-án – ismét idegenrendészeti őrizetbe vették. Ezt az őrizetet a Nyírbátori Járásbíróság 2015. november 5-én és december 30-án, a Budai Központi Kerületi Bíróság pedig 2016. február 24-én a Harmtv. alapján meghosszabbította.

6. A Budai Központi Kerületi Bíróság 2016. április 22-én elutasította az idegenrendészeti hatóság ismételt, az őrizet meghosszabbítására irányuló kérelmét, megállapítva, hogy a Harmtv. szerinti idegenrendészeti őrizetének nem volt jogalapja, mivel a kérelmező az Szmtv. hatálya alá tartozik. 2016. április 25-én szabadult.

7. A magyar hatóságok többszöri kérésére Algéria budapesti nagykövetsége végül 2019. november 20-án útlevelet állított ki a kérelmező számára, akit 2019. november 27-én kitoloncoltak Algériába.

8. A kérelmező azt kifogásolta, hogy a 2015. november 3. és 2016. április 25. közötti fogva tartásának nem volt jogalapja, ami sérti az Egyezmény 5. cikkének 1. pontját.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

AZ EGYEZMÉNY 5. CIKKE 1. PONTJÁNAK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

9. A Kormány azzal érvelt, hogy a kérelmezőnek hatósági ellen kellett volna eljárást indítania személyes szabadságtól való törvénytelen megfosztás miatt, ennek hiányában nem merítette ki a hazai jogorvoslati lehetőségeket. A kérelmező vitatta ezt, azzal érvelve, hogy a javasolt jogi út nehézkes és kevésbé esélyes a sikerre. Rámutatott, hogy a hazai joggyakorlat szerint a pusztán jogi tévedés nem elegendő a hatósági kártérítési felelősség megállapításához, és a jogszabály értelmezése és gyakorlata szerint „kirívóan súlyos hibát” kellett volna bizonyítani - ami szinte lehetetlen feladat. A Bíróság megjegyzi, hogy egy ilyen eljárás nem jelentett volna orvoslátot magára a szabadságelvonnásra vonatkozóan, és csak kompenzációs jellegű lett volna. Mindenesetre hasonló érvelést már elutasítottak az *Al-Tayyar Abdelhakim kontra Magyarország* ügyben (13058/11., 27. § *in fine*, 2012. október 23.). A kérelem tehát nem utasítható el a hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítésének elmulasztása miatt. A Bíróság megállapítja továbbá, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke pont a) alpontja értelmében, illetve nem elfogadhatatlan más okból sem. A kérelmet ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

10. A kérelmező fenntartotta, hogy idegenrendészeti őrizetbe vétele nem felelt meg az Egyezmény 5. cikkének 1. pontja szerinti, törvényben meghatározott eljárás követelményének. Ezt a Budai Központi Kerületi Bíróság egyértelműen kimondta. A Kormány azzal érvelt, hogy az őrizetbe

vétel az Egyezmény 5. cikk 1. pont f) alpontja alapján indokolt volt, anélkül, hogy ezt az állítást tovább részletezte volna.

11. A Bíróság megismétli, hogy az 5. cikk 1. pontjában szereplő „törvényes” és „a törvényben meghatározott eljárás útján” kifejezések lényegében a hazai jogra utalnak, és a hazai jog anyagi és eljárási szabályainak való megfelelés kötelezettségét állapítják meg. Míg általában elsősorban a hazai hatóságok, nevezetesen a bíróságok feladata a hazai jog értelmezése és alkalmazása, addig más a helyzet azokban az esetekben, amikor - mint az 5. cikk 1. pontja esetén is - e jogszabály be nem tartása az Egyezmény megsértését vonja maga után. Ilyen esetekben a Bíróság jogosult és köteles annak felülvizsgálatára, hogy a hazai jogot betartották-e (lásd *Baranowski kontra Lengyelország*, 28358/95 sz. ügy, 50. §, EJEE 2000-III. sz.).

12. A jelen ügyben a Budai Központi Kerületi Bíróság megállapította, hogy a kérelmezőt a hazai jog megsértésével tartják őrizetben. Ezt a felek nem vitatták. Ez a tény önmagában lehetővé teszi a Bíróság számára annak megállapítását, hogy a kérelmező fogva tartásának nem volt jogalapja a hazai jogban (lásd *X.Y. kontra Magyarország*, 43888/08. sz. ügy, 2013. március 19., 28-29. §§).

13. Ennek alapján megsértették az Egyezmény 5. cikke 1. pontját.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

14. A kérelmező 26.000 euró nem vagyoni kártérítést és 3.965 euró plusz ÁFA összeget követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások címén.

15. A Kormány ezeket a követeléseket túlzottnak tartotta és vitatta.

16. Tekintettel a birtokában lévő dokumentumokra és a Bíróság ítélezési gyakorlatára, a Bíróság úgy véli, hogy ésszerű mindkét összeget teljes egészében megítélni.

EZEN OKOK MIATT A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy a kérelem elfogadható;
2. *Úgy dönt*, hogy megsértették az Egyezmény 5. cikke 1. pontját;
3. *Úgy dönt*
  - (a) hogy az alperes állam saját valutájában, a fizetés időpontjában érvényes árfolyamon fizesse meg a kérelmezőnek a következő összegeket:
    - (i) 26.000 (huszonhatezer) euró, plusz az esetlegesen felszámítandó adó, a nem vagyoni károk tekintetében;

HAOUARI kontra MAGYARORSZÁG ÍTÉLET

- (ii) 3.965 euró (háromezer-kilencszázhatvanöt euró), plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adó, a költségek és kiadások tekintetében;
- (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a tényleges fizetés megtörténteig a fenti összeg után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank késedelmi időszak alatt érvényes marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke.

Kelt angol nyelven, közölve írásban, 2022. július 7-én, Bíróság Szabályai 77. cikkének 2. és 3. pontja alapján.

Liv Tigerstedt
Jegyzőkönyv-vezető helyettes

Alena Poláčková
Elnök